

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 19ης Νοεμβρίου 2009 στην υπόθεση R 1666/2008-4,

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα που απεικονίζει τσέπη παντελονιού με το γράμμα «e» επάνω σε αυτήν, για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25 (αίτηση αριθ. 5 089 859)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Marc O'Polo International GmbH

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: ειδικότερα, το γερμανικό εικονιστικό σήμα αριθ. 30 303 672, για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25, που απεικονίζει το γράμμα «e»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2010 — CECA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/10)

(2010/C 100/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CECA SA (La Garenne Colombes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. Joshua, Barrister, E. Aliende Rodríguez, lawyer)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως της Επιτροπής C(2009) 8682, της 11ης Νοεμβρίου 2009, κατά το μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα και, εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, κατά το μέτρο που με αυτό διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε παράβαση σχετικά με σταθεροποιητές κασσιτέρου μεταξύ της 16ης Μαρτίου 1994 και της 31ης Μαρτίου 1996,

— να ακυρώσει τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα με το άρθρο 2,

— σε περίπτωση που δεν ακυρώσει στο σύνολό τους τα πρόστιμα, να τα μειώσει ουσιαστικά κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 2009, στην υπόθεση COMP/38.589 — Σταθεροποιητές θερμότητας, με την οποία διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε σε δύο διαφορετικές παραβάσεις του άρθρου 81 ΕΚ (νυν άρθρο 101 ΣΛΕΕ), μία στον τομέα των σταθεροποιητών κασσιτέρου και μία στον τομέα ESBO, και επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε προϊόν.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους ισχυρισμούς:

Πρώτον, υποστηρίζει ότι, κατ' ορθή εφαρμογή του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾, η ένδικη διαδικασία στην υπόθεση Akzo ⁽²⁾ δεν είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής και ότι η εξουσία της Επιτροπής προς επιβολή προστίμου παραγράφηκε

ως προς αμφότερες τις παραβάσεις λόγω παρελεύσεως της δεκαετούς προθεσμίας που απορρέει από τον κανόνα του «διπλάσιου της προθεσμίας». Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η δίκη στην υπόθεση Akzo ενόπιον του Γενικού Δικαστηρίου είχε ως αποτέλεσμα αναστολή της παραγραφής και ότι εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η ανώτατη προθεσμία των δέκα ετών που προβλέπεται στο άρθρο 25, παράγραφος 5, του προαναφερθέντος κανονισμού θα μπορούσε να παραταθεί εν προκειμένω.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος για τη διαπίστωση παραβάσεων σε σχέση με τις οποίες δεν είχε πλέον εξουσία επιβολής προστίμων. Συγκεκριμένα, κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 επιτρέπει στην Επιτροπή να διαπιστώσει ότι έχει διαπραχθεί παράβαση χωρίς να επιβάλλει πρόστιμο, υπό τον όρον ότι αποδεικνύει την ύπαρξη σχετικού εννόμου συμφέροντος.

Τρίτον, και ανεξάρτητα από τους δύο πρώτους ισχυρισμούς, η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την περιλαμβανόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της προσβαλλόμενης αποφάσεως διαπίστωση, κατά την οποία η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει σε παράβαση στον τομέα των σταθεροποιητών κασιτέρου κατά την περίοδο μεταξύ 16ης Μαρτίου 1994 — 31ης Μαρτίου 1996 και ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος να προβεί σε τέτοια διαπίστωση.

Τέταρτον, για την περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο δεν ακυρώσει τα πρόστιμα στο σύνολό τους, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η παράβαση επεκτάθηκε πέραν της 23ης Φεβρουαρίου 1999, γεγονός που συνεπάγεται ότι το επιβληθέν για τη δεύτερη περίοδο συμπράξεως πρόστιμο θα πρέπει να μειωθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η μικρότερη διάρκεια των παραβάσεων.

(¹) Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) 1/2003 της 16ης Δεκεμβρίου 2002 για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003 L 1, σ. 1).

(²) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2007, συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 και T-253/03, Akzo Nobel Chemicals και Akcros Chemicals κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-3523.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2010 — BASF Specialty Chemicals και BASF Lampertheim κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-25/10)

(2010/C 100/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Βασιλεία, Ελβετία) BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: F. Montag και T. Wilson, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ιστ' και το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιστ' της αποφάσεως C(2009) 8682 τελικό, της 11ης Νοεμβρίου 2009 (υπόθεση COMP/38589 — Σταθεροποιητές θερμότητας) καθόσον αφορά την BASF Specialty Chemicals Holding GmbH, το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο ιζ' και το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ιζ' της αποφάσεως καθόσον αφορά την BASF Lampertheim GmbH, όπως επίσης το άρθρο 2, σημεία 15 και 36 της αποφάσεως καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες ·
- επικουρικός, να μειώσει αναλόγως το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 2, σημεία 15 και 36, της αποφάσεως ·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της από 11 Σεπτεμβρίου 2009 αποφάσεως της Επιτροπής C(2009) 8682 τελικό, στην υπόθεση COMP/38589 — Σταθεροποιητές θερμότητας. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες και σε άλλες εταιρείες πρόστιμο λόγω παραβάσεως του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, και — από 1ης Ιανουαρίου 1994 — του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες μετείχαν σε σειρά συμφωνιών και/ή εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα ΕSBO/εστέρες στον ΕΟΧ, οι οποίες είχαν ως αντικείμενο τον καθορισμό των τιμών, την κατανομή των αγορών μέσω κατανομής ποσοστώσεων παραδόσεως, την κατανομή πελατών, καθώς και την ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με πελάτες, ποσότητες παραγωγής και ποσότητες παράδοσης.

Προς στήριξη της προσφυγής τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (¹), καθότι έχει παραγραφεί η εξουσία της καθής να τους επιβάλει πρόστιμα. Αντιθέτως προς την άποψη της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση τους η διάταξη περί αναστολής του άρθρου 25, παράγραφος 6, του Κανονισμού 1/2003.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθότι δεν μπορούν να αποδοθούν οι παραβάσεις εκτενώς στην BASF Specialty Chemicals Holding GmbH και επομένως δεν έπρεπε να της επιβληθεί πρόστιμο. Επίσης, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται συναφώς ότι, κατά τον καθορισμό του προστίμου της BASF Lampertheim GmbH, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του Κανονισμού 1/2003, καθότι, κατά τον υπολογισμό του ανώτατου ορίου του προστίμου του 10 % για το διάστημα στο οποίο δεν ευθύνεται η BASF Specialty Chemicals Holding GmbH, έπρεπε να λάβει υπόψη μόνον τον συνολικό κύκλο εργασιών της BASF Lampertheim GmbH.